

Трети март

Трети март е един от най-великите празници, които ние с гордост чествуваме. Споменаваме героите, които са дали живота си за свободата на България. Тяхната съдба е неразривно свързана с родната земя, с неговото бъдеще. Драматична е била съдбата на българския народ. Векове той е живял в робство. Всеки спомен от миналото е болезнен. Ала народът не се е примирявал с робството, а мъжествено е отстоявал своите стремежи.

Ето защо поетът Вазов утвърждава идеята за нравствения героизъм, за мъченичеството на българина-мъченичество, което го превръща в герой. И въпреки вековните унижения и страдания е устоял без да забрави името и езика си. Българите са борбен народ и не се предават. Саможертвата им е в името на висшето човешко благо. Нека пазим спомена за тези, които загинаха в битките, за да живеем свободни.

Нека тяхната саможертва не бъде напразна, а народът, извървял с достойнство пътя към свободата, не носи никога повече „срама на челото“. Нека с гордост се наричаме българи!!

Ние българите трябва да се радваме, че сме имали смели и силни хора, които да ни защитават и такъв съюзник като Русия. Ако не бяха тези хора, ние нямаше да съществуваме като народ и никой нямаше да знае за България.

На този велик ден трябва да сме признателни на всички българи умрели за свободата ни и ще е срамно, ако ние или нашите деца, не знаем какво се е случило на Трети март!!!

Стефани Тетевенска